

Desembre 2016

SUMEM

núm. 4

la revista dels serveis de SUMAR

BONDIA GRAU - Barcelona. Residència per a la gent gran

3 L'estimulació sensorial

5 Les activitats del centre

10 Coneixem els nostres professionals

12 El racó de Manola Torrea

14 Activa't! Treball del cos i de la ment

GAIREBÉ 4 ANYS SUMANT PER A LA GENT GRAN

L'1 de febrer del 2013, SUMAR iniciava la gestió de la Residència Bondia Grau i al davant tenia un gran repte: millorar les condicions materials i funcionals del centre, i garantir la continuïtat d'una oferta de places residencials molt necessària a la zona on s'ubica. Es tractava de millorar el benestar i la qualitat de vida de les persones grans en situació de dependència ateses al centre. Després de gairebé 4 anys continuem sumant per a la gent gran de Bondia Grau.

L'any 2013, SUMAR ja comptava amb una trajectòria consolidada en l'àmbit de la gent gran com a gestora de residències i recursos d'atenció diürna a diferents llocs de Catalunya, amb un model tècnic de gestió propi basat en la persona com a centre d'atenció i en itineraris de tallers personalitzats. Des del 2011 SUMAR implementa l'atenció centrada en la persona, un model pioner i innovador, que ofereix, de manera consensuada, allò que demana l'usuari i que té molt en compte la seva trajectòria de vida i els seus desitjos i preferències. SUMAR, mitjançant el programa 'Tu decideixes com vols envellir', ha desenvolupat aquest model per fer-lo sostenible i equilibrar la rendibilitat social i econòmica a alguns dels centres que gestiona.

La millora continuada és una constant als 16 centres per a gent gran que es gestionen arreu de Catalunya. El premi ACRA, l'any 2015, a la millora en la qualitat en l'atenció a la dependència i promoció de l'autonomia personal pel programa 'Tu decideixes com vols envellir' i la recent designació de SUMAR com a membre del Ple del Consell de la Gent Gran de Catalunya (CGGCat), un òrgan consultiu de la Generalitat i de representació i participació de les persones grans en totes les qüestions que siguin del seu interès, són un reconeixement a la nostra tasca.

Moltes gràcies per la vostra confiança!

Estanis Vayreda i Puigvert

Director general

SUMAR, empresa d'acció social, S.L.

L'ESTIMULACIÓ SENSORIAL

A càrrec d'**Anna Salvat**, infermera, responsable higiènic-sanitària i fisioterapeuta del centre

Una de les principals activitats que es porten a terme en els centres de gent gran és l'estimulació sensorial, és a dir, l'estimulació dels sentits primaris: la vista, l'olfacte, l'oïda, el tacte i el gust. Segurament n'heu sentit a parlar i potser, fins i tot, alguna vegada us heu preguntat com es fa aquesta estimulació i si és beneficiosa per a persones amb una demència avançada.

Doncs bé, **l'estimulació sensorial és molt beneficiosa per a les persones grans, sobretot per aquelles que presenten una demència avançada.** Les persones amb deteriorament cognitiu greu van perdent la facultat de connectar amb el món que els envolta i estimular els sentits els ajuda a mantenir el contacte amb el seu entorn, a sentir-se més vives, a relacionar-se amb qui els envolta.

Sovint ens trobem amb diferents respostes a un mateix estímul en persones diferents perquè cadascú té la seva història de vida, els seus gustos, la seva manera de ser, la seva patologia. Per això hi ha moltes maneres d'estimular i multitud de situacions per aconseguir-ho de manera natural i espontània, o bé de manera dirigida i personalitzada per a aquella persona en concret.

Quan despertem a algú, el nostre to de veu, la manera de tocar-lo, de moure'l, de fer-li la higiene, de vestir-lo, els canvis de llum, obrir-li la finestra... A l'hora dels àpats, l'olor, el gust, la textura, la

presentació dels aliments. Tot això és estimulació sensorial. Per exemple, durant les dutxes assistides, s'estimulen molt els sentits. Aquests estímuls també es complementen amb activitats pensades i programades amb aquest objectiu. En aquests casos, però, és important conèixer a la persona abans de portar-les a terme i saber, per exemple, quins estímuls fan que se senti tranquil·la i quins l'activen. D'aquesta manera, en funció del que volem aconseguir, farem una cosa o una altra.

Si fem una repassada al dia a dia de les persones a la residència, trobem molts estímuls que sorgeixen durant les activitats bàsiques de la vida diària sense estar programats!

ESTIMULACIÓ DEL TACTE

Amb diversos objectes de diferents textures, experimentem i obtenim diversos estímuls. En funció de la textura, s'observa, per l'expressió de la cara, si els agrada o no, molt o gens. També estimulem el tacte mitjançant una activitat anomenada 'spa', que consisteix a fer un massatge suau amb crema hidratant. Cada dia dediquem uns 15 minuts a una persona diferent i és una activitat que, en general, agrada molt i té molt bona resposta.

ESTIMULACIÓ DE L'OÏDA

Tenim diverses maneres de fer-ho. Òbviament, les veus conegudes (de familiars, amics o bé de l'equip de professionals) són un estimul que sovint presenta una bona resposta. És molt important utilitzar un to de veu agradable i relaxat, que fa que la persona se senti més confortable. Tot i això, hi ha altres maneres d'estimular l'oïda. D'altres d'habituals són emprant instruments musicals (maraques, panderetes...), la música o els sons de la natura.

ESTIMULACIÓ DE L'OLFACTE

Estimulem l'olfacte davant de cada olor diferent. A l'hora dels àpats, a la dutxa amb els diferents productes corporals, l'olor de la colònia... I també amb activitats programades en què presentem diferents olors, sobretot de productes alimentaris o d'espècies, com ara la canyella o l'orenga.

ESTIMULACIÓ DEL GUST

L'hora dels àpats és el moment en què més estimulem el gust. És un sentit que va molt lligat a l'olfacte i que ens ajuda a connectar amb la persona i conèixer els seus gustos. El moment de la hidratació també és ideal per estimular-lo. Ho fem a través de gelatines, sucres o espessants de diferents sabors.

ESTIMULACIÓ VISUAL

Estimulem visualment de moltes maneres, des d'obrir les cortines de l'habitació quan la persona es lleva al matí i pot veure el cel, si fa bon dia, si plou, fins a ensenyar-li fotografies de persones estimades. També li permetem veure vídeos i reportatges amb continguts que sabem que li agraden molt o bé programes de televisió i pel·lícules.

QUANTES ACTIVITATS I FESTES COMPARTIDES!

Les activitats del dia a dia tenen una gran importància en el benestar de les persones, i molt més si són les que els agraden i volen fer elles mateixes. Conscients d'això, disposem d'una proposta d'activitats i tallers adaptada a les diferents necessitats i gustos de la nostra gent gran.

Perquè no tots tenim els mateixos gustos i ens agraden les mateixes coses en el mateix moment, i això ho tenim molt present!

MARÇ

GUARNIM EL CENTRE DE PRIMAVERA

Amb l'arribada del bon temps vam decidir preparar-nos per a la primavera amb dos tipus de garlandes de flors fetes amb cartolines. I vam treballar dos nivells de dificultat perquè cadascú aportés el seu esforç. Uns retallant, altres pintant, enganxant...

Els treballs manuals per decorar el centre ens serveixen per potenciar la motricitat fina, la creativitat, l'orientació temporal i la socialització.

ABRIL

SOPEM AMANIDA CAMPERA

Patates, pebrot verd i vermell, ou dur i tonyina. Tot tallat ben petit i ben amanit. Entre tots vam preparar una amanida campera que ens vam menjar a l'hora de sopar. Ens va acompanyar l'Emi, la filla de la Puri, que ens va assessorar i animar durant tot el procés.

CELEBRACIÓ DE SANT JORDI

Un any més hem gaudit plegats d'una gran festa de Sant Jordi, acompanyats de familiars a qui vam obsequiar amb un punt de llibre fet per nosaltres mateixos.

MAIG

EN RICKY JA FORMA PART DE LA NOSTRA FAMÍLIA

Des de mitjans de maig, el lloro de la Bodega Pàdua, en Ricky, viu amb nosaltres a Bondia Grau. Es tracta d'un animallet que ha format part de la història d'una de les nostres usuàries, l'Ana María Sánchez, que fa més de dos anys que viu al centre. Entre tots el cuidem, l'alimentem i li fem "mimos". Sembla ben content!

DINEM A LA BARCELONETA

El 20 de maig vam anar tots plegats a dinar a la Barceloneta. Ens va fer un dia genial i vam dinar al restaurant Salcafé, a primera línia de platja, on ens van tractar molt bé. Vam passejar pel passeig Marítim, vam compartir rialles amb les famílies i companys, i vam gaudir d'aquest dia tan especial.

JUNY

QUE BONA LA SOPA JULIANA!

El 2 de juny vam realitzar el nostre taller de cuina amb una proposta casolana i saborosa: la sopa juliana. Verduretes ben petites, molt bona companyia... Ens va quedar per llepar-nos els dits! Abans, però, l'Àngela, una de les cuineres, va rematar el plat amb una sopa de pistons.

REVELLA DE SANT JOAN

Com cada any, vam passar la revetlla de Sant Joan en companyia de molts familiars i amics. El nou president de SUMAR, Miquel Calm, va voler ser-hi present i conèixer per primera vegada el centre. Ens va fer cinc cèntims del nou pla estratègic de l'empresa i va fer l'obertura de la festa. A continuació, vam menjar-nos la coca, vam beure una mica de cava i va sonar bona música. No podíem demanar res més!

CUINEM CRESTES DE TONYINA

El 30 de juny vam preparar crestes d'estiu, amb ou dur, tomàquet i tonyina. Vam trinxar els ingredients ben petits i després, el nostre cuiner amateur, el senyor Domingo, va segellar les crestes amb la forquilla, d'una a una. L'Àngela, la cuinera del centre, les va fregir totes, malgrat que algunes anaven molt farcides i "esquitxaven". Ens les vam menjar totes i vam decidir que, el pròxim cop, a més de vigilar el farciment, les farem dolces!

JULIOL

SORTIM DE COMPRES

Des del mes de juliol i cada dimarts sortim de compres i visitem les botigues del barri. I aprofitem també per passejar i saludar als veïns. La primera sortida va ser amb l'Anna, l'Ester, la Manola, la Mercè, l'Antònia i la Neus. En primer lloc vam anar a comprar fruita i xocolata, després productes de bellesa i higiene i, finalment, pa.

AGOST

OUS FARCITS

Cuinar ens agrada molt i per això el 4 d'agost vam tornar a organitzar un taller de cuina. En aquesta ocasió, l'Antònia Solera, la Carmen Segura, la Neus i la Mercè van elaborar una recepta d'ous farcits ben senzilla. Amb tonyina, maionesa i rovells d'ou bullits, tot ben aixafat i barrejat, vam farcir les clares que abans havíem buidat. I després ens els vam menjar!

TORNEM D'EXCURSIÓ A CAN COLL

Com l'any passat, hem tornat a aquest racó tan bonic de Vallvidrera on vam dinar molt bé. Durant la jornada també vam cantar i aplaudir. Ens ho vam passar tan bé que vam comentar que caldria fer-ne una cada mes! Vam anar d'excursió 22 persones, entre usuaris, familiars, la Patrícia i la Claudia, les gero cultores del centre que ens van acompanyar i ajudar amb la logística, juntament amb el xofer, l'Eliseu.

OCTUBRE

CASTANYADA

Menjar castanyes a la tardor és un costum habitual a Bondia Grau. I com cada any, tots plegats vam gaudir d'una bona tarda d'octubre menjant castanyes torrades amb molta cura i molt ben cuites perquè tothom qui volgués en pogués menjar! La vetllada també va servir per compartir experiències i records viscuts amb anterioritat!

NOVEMBRE

PANELLETS

La tardor i la castanyada no s'entén sense els panellets i com que ens agrada tant el taller de cuina, enguany ens hem fet els nostres propis panellets. De pinyons, de coco i també de pinyons amb coco! Vam passar una molt bona estona que també vam aprofitar per explicar-nos i compartir les receptes de cuina de cadascú, i com no podia ser menys, anar picant pinyons entre panellet i panellet.

ANIVERSARIS

ENTREVISTA A...

SÒNIA MARIÑO, CLÀUDIA SANDOVAL I ALÍCIA ALANES

Professionals d'atenció directe

Els professionals d'atenció directa tenen cura de les persones grans del centre. A Bondia Grau hi treballen tres professionals, la Sònia, la Clàudia i l'Alícia, que compten amb formació i experiència assistencial en l'àmbit de la geriatria.

Com és un dia normal al centre per a vosaltres des de primera hora fins que tanca?

Sonia: Tenemos pautada una ruta de trabajo. A primera hora se realizan las higienes de los residentes, desayuno, acompañamiento al servicio y actividades varias. Después de la comida, volvemos a acompañar al servicio y levantamos a los residentes que han hecho la siesta. Damos la merienda y realizamos actividades, sobre todo con los más dependientes. Y después de la cena acostamos a los residentes que necesitan ayuda.

Claudia: Levantar a los residentes asignados, ducharlos, dar el desayuno, subirlos al salón para que estén ahí hasta el mediodía, que es la hora de comer. En este lapso de tiempo se llevan al servicio

y se hace alguna actividad. A mediodía se les da la comida y se vuelven a subir al salón. Luego ya viene la cena y, después, ya se acuesta a los residentes no sin antes hacer la higiene.

Alicia: Mi turno es de noche y mis tareas son dar de cenar a los asistidos junto a las auxiliares de día, acostarlos, dar el resopón, hacer los cambios posturales y de pañal, controlar sus constantes, vigilancia, doblar y planchar la ropa, etc. Pero por encima de todo, hacer posible que el residente se sienta cómodo y asistido.

Què és el que més valoreu de la vostra tasca?

Sonia: Ayudarlos en todas sus necesidades del día a día tanto físicas como psíquicas y que tengan una vida digna.

Claudia: La oportunidad que me da de ser útil a la sociedad y la fortuna de compartir vivencias con gente mayor y sentir su cariño.

Alicia: Admiro y doy infinitas gracias a mis compañeros de trabajo porque soy parte de este equipo extraordinario. Trabajamos con un solo objetivo: el bienestar del residente, una tarea física y psicológicamente difícil de lograr, pero que siempre conseguimos.

Los familiares, que no se sientan culpables porque no están abandonando a su familiar, le están proporcionando un bienestar y unas atenciones que en un domicilio no se pueden obtener (Sonia)

Podeu explicar-nos algun fet que us agradi recordar? Algun moment emotiu, divertit...

Sonia: Los bailes con Tomàs, las conversaciones con Dolors Molet, las canciones en gallego con Magdalena, las risas con Rosario... Todas estas pequeñas cosas me dan la fuerza necesaria para intentar que mi trabajo valga la pena.

Claudia: Acompañé a un usuario al médico y una vez en la consulta, cuando le preguntaron qué tal eran las chicas que lo cuidaban, si eran guapas o no eran guapas, contestó: "Son corrientitas". Fue buenísimo, nos reímos mucho con él.

Alicia: El día a día está lleno de momentos emotivos, alegres y tristes. Por ejemplo, para conseguir que algunos residentes coman se requiere de una gran dosis de paciencia, destreza y perseverancia. No es una tarea fácil y cuando el residente termina su ración, para nosotros es un pequeño logro, una pequeña hazaña. Y así, en todas las actividades del día a día. Por este motivo digo que admiro a mis compañeras de trabajo. Se esfuerzan al máximo por el bien de las personas.

Quin consell donaríeu a una persona o a un familiar que està valorant la possibilitat d'assistir al centre?

Sonia: Observar, preguntar y valorar. Que no se queden con la primera impresión, que observen los detalles de la residencia, que es como una gran familia en la que cada uno tiene su rol. Que pregunten todas las dudas que les surjan y los miedos que tengan. Y que valoren hasta qué punto podría cambiar su vida si deciden entrar en la residencia, los familiares y los residentes.

Que estén todos tranquilos porque su familiar va a quedar en buenas manos; somos una familia y haremos por su ser querido todo cuanto esté en nuestras manos (Claudia)

El centro es como una gran familia con sus más y sus menos. El residente es asistido por un equipo profesional muy competente y comprometido con su bienestar (Alicia)

MANOLA TORREA

La Manola té 86 anys i viu a Bondia Grau des del mes de desembre del 2014. Va néixer el 1930 en un poblet de la comarca de la Muntanya, a Navarra, i en aquest número ens fa una pinzellada de la seva llarga i intensa història de vida.

Manola, explica'ns alguna anècdota de la teva infància que recordis?

De la meva infantesa no tinc records bonics. Em pregunto per què va haver-hi tres anys de guerra? Germans contra germans. Què van guanyar?

Quan vas venir a Barcelona?

Tenia 20 anys. Vaig venir amb una germana del meu marit i en arribar a l'estació ens esperava una altra germana que ja vivia aquí. El meu marit i la seva família també eren de Navarra, d'un poble proper al meu. Ens vam casar només arribar i abans de complir 28 anys ja tenia els meus dos fills.

Per què Barcelona?

Perquè estava cansada del meu poble. No m'agradava viure allà.

Què et va semblar?

Em va semblar molt gran i bonica. No havia vist mai el mar i em va fer molta il·lusió veure'l.

Com van ser aquells anys?

El primer lloc de Barcelona on vam viure va ser al barri de Sarrià. Poc temps després, essent els meus fills petits, ens vam traslladar al carrer Sitges, a la Rambla, perquè el meu marit treballava a l'Hotel Aricasa, al costat de la plaça Urquinaona. Quan els meus fills van ser més grans, el meu

Ja fa dos anys que sóc aquí; he guanyat en autonomia i tothom m'aprecia molt

marit i jo sortíem de passeig i passàvem les tardes anant al cinema. També ens agradava anar a ballar. Ens fèiem feliços l'un a l'altre. A 48 anys em vaig quedar vídua i vaig haver de posar-me a treballar. Me'n vaig anar a viure al carrer Domènech i Montaner, a la Vall d'Hebron. Els meus fills ja vivien fora de casa. La meva filla es va casar i va marxar als Estats Units, on encara viu.

Manola, com t'hi trobes, a la residència?

Molt bé. Ja fa prop de dos anys que sóc aquí. Vaig estar un any en una altra residència, però allà no em deixaven caminar sola. Em deien que havia d'anar acompanyada perquè no caigués. Aquí he guanyat en autonomia i m'aprecien molt, tot i que allà també m'apreciaven.

M'agrada ajudar la gent i estar ocupada perquè és més entretingut

Una cosa que trobis a faltar?

El meu pis, que era molt bonic i no li faltava ni un sol detall.

Què és el que més t'agrada de la residència?

La meva habitació, perquè dispo de mateix de lavabo i dutxa.

I el que menys?

Què vols que et digui? Jo estic contenta, estimo a tots i espero no anar-me'n d'aquí. Em sabria greu. La meva família em volia portar a una altra residència per Horta, prop d'on viu el meu fill, però jo els he dit que no perquè aquí hi estic molt a gust. No vull marxar d'aquí perquè m'hi trobo molt bé.

Totes les tardes ens preguntes què farem avui i t'apuntes a totes les activitats...

És que s'ha de fer alguna cosa! A més, m'agrada ajudar la gent i estar ocupada perquè és més entretingut.

Quina és l'activitat que més t'agrada?

Les passejades dels dimarts i els divendres. El cas és sortir.

Recomanaries la residència a altres persones?

Per descomptat. Els diria que val la pena venir aquí, per tot plegat. I principalment perquè passaran una bona estona!

ACTIVA EL TEU COS!

A càrrec de **Neus Serra**, fisioterapeuta i directora del centre de serveis de Porqueres.

L'espatlla dolorosa

L'espatlla dolorosa sovint és causada per una tendinitis que provoca dolor i discapacitat a l'espatlla i a la part superior del braç.

Tasques repetitives que inclouen el moviment per sobre l'espatlla provoquen un dolor que pot ser agut, en un moment determinat, o sord i crònic, és a dir, que perdura en el temps i invalida a la persona en moviments tan senzills com pentinar-se, posar-se una jaqueta o dormir.

Per reduir el dolor es poden fer un seguit d'exercicis en dies alterns que afavoreixen l'enfortiment i l'estirament de tota la musculatura que envolta l'espatlla.

Exercici 1: Portar la mà de l'espatlla afectada cap a l'espatlla oposada i avançar lleugerament l'espatlla. És un estirament i s'hauria de notar una petita tensió. Es pot fer dret o assegut.

Exercici 4: Col·locar el braç afectat sobre el cap, o fins on es pugui arribar, amb la mà estirada en direcció cap a l'altra espatlla. Portar el colze cap enrere molt a poc a poc. Al ser un estirament, s'hauria de notar una petita tensió. Es pot fer dret o assegut.

Exercici 2: Subjectar amb la mà de l'espatlla afectada una pesa petita fins allà on ens permeti el dolor. El dit polze ha de mirar cap a terra. Elevar el braç fins a un angle de 45°, aproximadament, i fins allà on ens permeti el dolor.

Exercici 5: Subjectar amb la mà de l'espatlla afectada una pesa petita fins allà on ens permeti el dolor. Dret i amb el cos lleugerament endavant, es deixa caure el braç afectat amb la pesa fent un pèndol i fent cercles petits cap a un costat i cap a l'altre. La mà de l'espatlla sana es pot recolzar en una cadira.

Exercici 3: Portar la mà de l'espatlla afectada cap a l'espatlla oposada per darrere l'esquena. Al ser un estirament, s'hauria de notar una petita tensió en el moment d'avançar lleugerament cap endavant l'espatlla afectada.

Aquests exercicis es poden dur a terme una vegada s'hagi tractat la inflamació i prèvia consulta amb el metge de capçalera o l'especialista. No són recomanables en cas de ruptura del tendó. Un cop fets, és aconsellable aplicar gel sobre la zona dolorosa.

ACTIVA LA TEVA MENT!

A càrrec de **Míriam Caro**, terapeuta ocupacional especialitzada en neuropsicologia i demències i directora del centre de serveis de Sant Vicenç de Torelló.

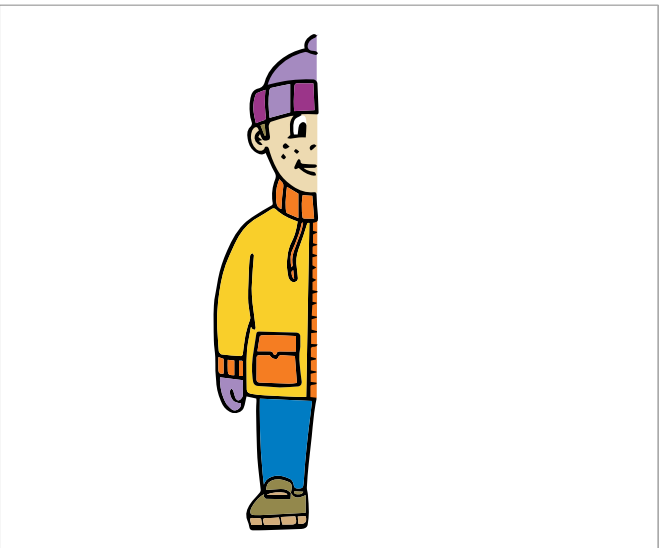
Sopa de lletres "Tu decideixes com vols envellir"

Cerca 16 paraules que s'identifiquen amb aquest programa

PREFERÈNCIES	CAPACITATS	ACTIVITAT
DRETS	FELICITAT	DESITJOS
COM A CASA	DIGNITAT	GENT GRAN
INTIMITAT	DECIDIR	IDENTITAT
BENESTAR	AUTONOMIA	

L	U	Z	I	B	E	N	E	S	T	A	R	P	N
P	R	I	F	E	L	I	C	I	T	A	T	T	L
C	A	P	A	C	I	T	A	T	S	L	L	N	U
I	F	E	D	I	G	N	I	T	A	T	Z	C	L
E	C	O	M	S	A	T	C	A	S	A	Q	Y	N
V	N	Z	A	U	T	O	N	O	M	I	A	J	E
D	Q	G	U	D	E	S	I	T	J	O	S	U	O
A	S	A	C	T	I	V	I	T	A	T	V	B	U
P	R	E	F	E	R	E	N	C	I	E	S	L	E
V	J	E	U	R	E	D	E	C	I	D	I	R	V
Y	Q	G	E	N	T	A	G	R	A	N	I	Y	U
D	B	I	V	N	I	D	E	N	T	I	T	A	T
I	N	T	I	M	I	T	A	T	Z	T	Y	Z	U
Y	K	C	L	Y	A	T	D	R	E	T	S	V	D

Completa la figura i pinta-la:

Aquí tens una cita del mes de novembre, canvia els símbols per les lletres corresponents:

A	D	P	E	N	O
V	M	R	I	L	T
U	F	C	J	D	R

A	D	P	E	N	O
V	M	R	I	L	T
U	F	C	J	D	R

Escriu la dita: _____

SABIES QUE...?

> Bondia Grau es va inaugurar el 2 d'octubre de 1999 i va ser gestionada per dues infermeres, les mullers dels dos propietaris actuals de l'edifici. L'any 2006 va passar a mans de l'empresa Assistencial Domus S.L., que va fer fallida el 2012. SUMAR es fa càrrec del centre des del mes de febrer del 2013.

> En el mes d'octubre del 2016 es va incorporar la Natàlia Miñano al centre, la primera terapeuta ocupacional.

> En Joan Cardús és el resident que fa més anys que viu al centre, ja que va ingressar el 12 de gener del 2011. La incorporació més recent és la de la Montse Vila, el passat 6 d'octubre del 2016.

> La resident més jove té 72 anys i la més gran, 99.

> La residència disposa de 19 places públiques d'un total de 25. Actualment, totes les places estan ocupades i hi ha llista d'espera.

> Tenim un blog en què es poden consultar les activitats més destacades que fem a la residència:

rggbondia Grau.wordpress.com

EMPRESA PÚBLICA
D'ACCIÓ SOCIAL
DE CATALUNYA

Amb el suport de:

Generalitat de Catalunya
**Departament de Treball,
Afers Socials i Famílies**

SUMAR, empresa d'acció social SL - Pla de Salt, 18. Oficina 2 - 17190 Salt - Tel. 972 439 168 - info@sumaracciosocial.cat

RESIDÈNCIA - Ríos Rosas, 21-08006 Barcelona - Tel. 934 186 748 - eromero@sumaracciosocial.cat

www.sumaracciosocial.cat